

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 kwietnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 23 marca 2017 roku odmówił H. M. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca nie spełnił warunków określonych w art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ nie udowodnił okresu pracy w warunkach szczególnych wynoszącego, co najmniej 15 lat oraz nie rozwiązał stosunku pracy z pracodawcą. Organ rentowy do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych zaliczył okresy: od dnia

1 października 1972 roku do dnia 31 lipca 1973 roku, od dnia 5 marca 1980 roku do dnia 30 kwietnia 1982 roku, od dnia 1 września 1983 roku do dnia 6 grudnia 1984 roku, od dnia 12 kwietnia 2000 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku, od dnia 25 marca 2015 roku do dnia 24 czerwca 2015 roku, od dnia 21 października 2015 roku do dnia 24 czerwca 2016 roku, od dnia 1 września 2016 roku do dnia 31 grudnia 2016 roku (z wyłączeniem okresów przebywania na zasiłkach z ubezpieczenia społecznego i urlopów bezpłatnych). Łącznie udowodniony okres pracy w szczególnych warunkach wynosi 13 lat, 3 miesiące i 19 dni.

/decyzja k. 61 akt ZUS/

W dniu 9 maja 2017 roku H. M. złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu podniósł, że nie zgadza się ze stanowiskiem organu rentowego co do wyliczenia okresów pracy w warunkach szczególnych.

/odwołanie k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 2 czerwca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumentację wskazaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k. 8/

W piśmie z dnia 23 sierpnia 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy podtrzymał odwołanie i wniósł o zaliczenie do okresu pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych także okresów zatrudnienia: od dnia 28 października 1977 roku do dnia 9 lutego 1980 roku w Przedsiębiorstwie (...), od dnia 7 maja 1985 roku do dnia 31 maja 1987 roku w Przedsiębiorstwie (...), od dnia 3 czerwca 1987 roku do dnia 19 września 1987 roku w Przedsiębiorstwie (...), od dnia 1 września 1975 roku do dnia 24 października 1975 roku w Przedsiębiorstwie (...).

/pismo – k.25-32/

Na rozprawie w dniu 8 listopada 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i wniósł o przyznanie kosztów pomocy prawnej, oświadczając, że koszty te nie zostały opłacone ani w części, ani w całości. Pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie.

/stanowiska pełnomocników stron: 00:02:44 – 00:05:57 – płyta CD k.127/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

H. M. urodził się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna/

W dniu 23 marca 2017 roku wnioskodawca wniósł o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. Wnioskodawca oświadczył, że pozostaje w stosunku pracy.

/bezsporne, a nadto wnioszek k. 35-39 akt ZUS /

Wnioskodawca legitymuje się stażem pracy w łącznym wymiarze 37 lat 3 miesiące i 19 dni, w tym 4 lata, 4 miesiące i 4 dni okresów nieskładkowych.

/bezsporne/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaliczył wnioskodawcy do stażu pracy w warunkach szczególnych okresy zatrudnienia: od dnia 1 października 1972 roku do dnia 31 lipca 1973 roku, od dnia 5 marca 1980 roku do dnia 30 kwietnia 1982 roku, od dnia 1 września 1983 roku do dnia 6 grudnia 1984 roku, od dnia 12 kwietnia 2000 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku, od dnia 25 marca 2015 roku do dnia 24 czerwca 2015 roku, od dnia 21 października 2015 roku do dnia 24 czerwca 2016 roku, od dnia 1 września 2016 roku do dnia 31 grudnia 2016 roku (z wyłączeniem okresów przebywania na zasiłkach z ubezpieczenia społecznego i urlopów bezpłatnych). Łącznie organ rentowy uznał za udowodniony okres pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 13 lat, 3 miesięcy i 19 dni.

/bezsporne, a nadto decyzja k. 61 akt ZUS/

H. M. od września 2015 roku jest zatrudniony w Państwowej (...) spółce z o.o. w Ł..

/bezsporne/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje i dokonał następującej oceny materiału dowodowego:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Warunki nabywania prawa do emerytury pomostowej określa ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 664 ze zm.), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Podkreślić należy, że ustawa o emeryturach pomostowych zastąpiła przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS określające zasady przyznawania emerytur w niższym wieku pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze nowymi regulacjami określającymi zasady nabywania wcześniejszych emerytur z tytułu tego rodzaju pracy. Najogólniej rzecz ujmując celem tej ustawy jest ograniczenie kręgu uprawnionych do emerytury z powodu pracy w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze do mniejszej liczby sytuacji uzasadnionych rzeczywistą koniecznością przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w których oczekiwania osób, które rozpoczęły wykonywanie takiej pracy na starych zasadach, na wcześniejsze przejście na emeryturę powinny zostać zaspokojone. Ustawa ma charakter przejściowy, ograniczając prawo do uzyskania emerytury pomostowej do osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r., które pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

(w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) rozpoczęły przed 1 stycznia 1999 r. (art. 4 pkt 5 ustawy). Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny emerytura pomostowa ma być „pomostem między dotychczasowym systemem z licznymi możliwościami przechodzenia na emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym i nowym systemem, w którym tego typu rozwiązania będą wyjątkiem” (uzasadnienie wyroku z dnia 16 marca 2010 r., K 17/09, (...) 2010 nr 3, poz. 21). Wskazany wyżej cel ustawy realizują w najbardziej widoczny sposób jej przepisy określające przesłanki nabycia emerytury pomostowej.

Zgodnie z art. 4 ustawy prawo do emerytury pomostowej, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.,
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,

3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn,
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn,
5. przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS,
6. po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3,
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z art. 4 wynika, że jakkolwiek w świetle art. 4 pkt 2 i 5 w związku z art. 3 ust. 7 ustawy, do wymaganego przez ustawę stażu przypadającego przed dniem jej wejścia w życie, tj. przed 1 stycznia 2009 r., wlicza się okresy pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu zarówno art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jak i art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, to właściwego ograniczenia do zamierzonego przez ustawodawcę kręgu osób uprawnionych do emerytury pomostowej dokonuje konieczność spełnienia przesłanki z art. 4 pkt 6. Wymaganie to spełnia zasadniczą funkcję eliminacyjną, ograniczając ostatecznie prawo do emerytury pomostowej do kręgu osób wykonujących pracę kwalifikowaną jako szczególną w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Możliwość uzyskania emerytury pomostowej przez osoby niespełniające warunku z art. 4 pkt 6 przewiduje art. 49 ustawy według którego prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Przytoczony przepis zmienia wymagania konieczne do uzyskania emerytury pomostowej dla osób niespełniających warunku z art. 4 pkt 6 ustawy, zwalniając je z konieczności wykonywania po 31 grudnia 2008 r. pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jednakże wprowadza w to miejsce wymaganie, aby ubiegający się o rozważane świadczenie spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009 r.) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. Warunek ten został jasno wyrażony, wynika wprost z literalnego brzmienia art. 49 pkt 3 ustawy i jest zgodny z jej celem.

Należy podkreślić, iż jedynie łączne spełnienie wszystkich przesłanek uprawnia do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi, III AUa 1664/12). Innymi słowy nie spełnienie jednej z przesłanek wymienionych w art. 4 cytowanej ustawy pozbawia wnioskodawcę prawa do emerytury pomostowej.

W niniejszym postępowaniu niesporne było, iż wnioskodawca, który wiek 60 lat osiągnął w dniu 12 czerwca 2014 r. r. udowodnił 37 lat, 11 miesięcy i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca nie spełnił warunków określonych w art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ nie udowodnił okresu pracy w warunkach szczególnych wynoszącego, co najmniej 15 lat oraz nie rozwiązał stosunku pracy z pracodawcą. Organ rentowy uznał za udowodniony łącznie okres pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 13 lat, 3 miesięcy i 19 dni.

Niespornym jest, że wnioskodawca nadal pozostaje w stosunku pracy w Państwowej (...) spółce z o.o. w Ł.. Tym samym już tylko z tego powodu nie mógł uzyskać prawa do emerytury pomostowej. Zgodnie bowiem z regulacją

przywołanego na wstępie przepisu art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r., jednym z koniecznych warunków nabycia prawa do emerytury pomostowej jest rozwiązanie stosunku pracy. Z uwagi na brak spełnienia przesłanki z art. 4 pkt 7 odwołanie nie mogło zostać uwzględnione. Jak już wskazano wyżej, jedynie łączne spełnienie wszystkich przesłanek określonych w art. 4 lub 49 ustawy o emeryturach pomostowych warunkuje przyznanie świadczenia. Z uwagi na pozostawanie wnioskodawcy w zatrudnieniu brak było podstaw do zmiany decyzji organu rentowego. W tej sytuacji zbędnym było badanie ziszczenia się pozostałych wymogów warunkujących nabycie prawa do spornego świadczenia, tj. okresu pracy w warunkach szczególnych wynoszącego co najmniej 15 lat. Wobec powyższego Sąd oddalił wnioski dowodowe odwołującego zmierzające do wykazania okresu 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach ZUS.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy uznając odwołanie za nieuzasadnione, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Natomiast na podstawie § 15 ust. 2 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 listopada 2016 roku rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U z 2016 r, poz. 1714) Sąd Okręgowy przyznał i nakazał wypłacić z funduszu Skarbu Państwa – kasy Sądu Okręgowego w Łodzi na rzecz pełnomocnika wnioskodawcy ustanowionego z urzędu kwotę 110,70 zł - tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej.

z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy

11.12.2017r.